

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2To/123/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010116  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010116.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.07.2022, sp. zn. 12T/33/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2023 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany,

o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. n) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.07.2022, sp. zn. 12T/33/2022 bol obžalovaný A. B. (vo vzťahu k obžalovanému F. B. už rozsudok nadobudol právoplatnosť) uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že obžalovaný 1/ A. B., bol rozhodnutím policajta Obvodného oddelenia Policajného zboru Púchov č. 13029271 zo dňa 29. 08. 2019, právoplatným dňa 29. 08. 2019, postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil vzájomným fyzickým konfliktom so svojim bratom E. B., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10,- Eur,

dňa 12. 11. 2019, okolo 23.00 h, na parkovisku pri mestskom parku oproti budove G. H. C., F., v Púchove, pod vplyvom alkoholu, najskôr obžalovaný 1/ A. B., vulgárne vynadal I. J. K. a po upozornení zo strany C. J. toho udrel päšťou do zátylku, po čom ho začala odťahovať I. J. K., ktorú chytil pod krk a odštil k oploteniu parku, kde spadla na zem, znovu začal udierať päšťami do ramien C. J., zatiaľ sa I. J. K. postavila zo zeme a vtedy sa k nej presunul, pričom naňho C. J. kričal, aby ju nechal na pokoji, pretože je tehotná, ale obžalovaný 1/ A. B., ju napriek tomu jedenkrát udrel päšťou do brucha, na čo sa I. J. K. predklonila v snahe chrániť si brucho a on ju najmenej päťkrát udrel päšťou do zátylku, v dôsledku čoho spadla na zem, potom sa obžalovaný 1/ A. B. vrátil k C. J. a začal ho biť, čomu sa C. J. bránil tým, že ho oprel o plot a držal ho, preto obžalovaný 1/ A. B. zakričal na obžalovaného 2/ F. B., aby mu šiel pomôcť, na čo obžalovaný 2/ F. B. udrel päšťou do zátylku C. J., ktorý spadol na zem, kde ho obaja obžalovaní udierali, čím spôsobil obžalovaný 1/ A. B. I. J. K., ktorá bola v tom čase v 20. týždni tehotenstva, pomliaždenie záhlavovej oblasti hlavy a pomliaždenie dolnej tretiny brucha vľavo, ktoré zranenia ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života maximálne 2 dni miernou lokálnou bolestivosťou, potrebou absolvovať lekárske vyšetrenia a zachovávať kľudový režim, C. J. spôsobil obžalovaný 1/ A. B. a obžalovaný 2/ F. B. pomliaždenie hlavy, pomliaždenie a natiahnutie krčnej chrčtice, ktoré zranenia ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života maximálne 5 dní miernou lokálnou bolestivosťou, potrebou absolvovať lekárske vyšetrenie a nosiť krčný golier.

Za to bol obžalovaný 1/ A. B. odsúdený podľa § 364 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n) § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba na 3 roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému 1/ A. B. uložená povinnosť nahradiť poškodenej I. J. K. škodu vo výške 1.209,10 Eur.

Citovaný rozsudok vo vzťahu k obžalovanému A. B. nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadla odvolaním prokurátorka proti výroku o treste v neprospech tohto obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že rozhodnutie súdu považuje vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho predchádzajúce odsúdenia a závažnosť spáchaného skutku za neprimerane mierne. Poukázala na to, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestný na území Slovenskej republiky i Českej republiky, a to prevažne za násilné trestné činy. Taktiež bol dva krát postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, dňa 15. 06. 2022 bola na obžalovaného podaná ďalšia obžaloba vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre Považská Bystrica pod sp. zn. Pv 623/21/3306 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ku ktorému skutku sa obžalovaný v priebehu prípravného konania v celom rozsahu priznal. Obžalovaný A. B. sa napriek viacerým odsúdeniam znovu a opakovane dopúšťa trestnej činnosti a nie je preto dôvodné uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Ďalej uviedla, že pokiaľ vzal súd do úvahy skutočnosť, že obžalovaný A. B. sa k spáchaniu skutku priznal, tento oľutoval a prejavil snahu nahradiť spôsobenú škodu, tak považuje tieto okolnosti za nadhodnotené. Obžalovaný A. B. spáchanie skutku v priebehu celého prípravného konania popieral a vyhovárať sa, že vzhľadom na nadmerné požitie alkoholu si na jeho spáchanie nepamätá a až na hlavnom pojednávaní pod ťarchou zabezpečených dôkazov urobil vyhlásenie o vine a vyjadril ľútosť nad svojim konaním. Od spáchania skutku až do konania hlavného pojednávania dňa 04. 07. 2022 uplynulo viac ako dva a pol roka, čo bol dostatok času na to, aby sa obžalovaný vysporiadal s uplatneným nárokom poškodenej na náhradu škody, čo dobrovoľne z vlastnej iniciatívy neurobil. Jeho snaha nahradiť škodu vyjadrená na hlavnom pojednávaní preto vyznieva účelovo a formálne. Obžalovaný A. B. bezdôvodne fyzicky zaútočil na poškodenú I. J. K. a napriek predchádzajúcemu upozorneniu, že je tehotná, ju vedomo a úmyselne udrel priamo do oblasti brucha. Z týchto dôvodov prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o trestne uloženom obžalovanému A. B. a aby mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici individuálnej trestnej sadzby, ktorá predstavuje šesť mesiacov až tridsať mesiacov a aby ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorky, predseda senátu podľa § 269 Trestného poriadku vyhlásil uznesenie, ktorým sa doplnilo dokazovanie o oboznámenie spisu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „ŠTS“) sp. zn. 13T/3/2023 a prečítanie rozsudku z tohto spisu zo dňa 17. 03. 2023, č. l. 429.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora okresnej prokuratúry a aj s poukazom na verejnom zasadnutí prečítaný ďalší listinný dôkaz – rozsudok ŠTS, navrhla po zrušení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, uložiť obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Poškodená k veci neuviedla nič.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na konanie pred súdom prvého stupňa, kde sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu v celom rozsahu priznal, oľutoval ho a okresný súd prijal jeho vyhlásenie o vine s tým, že obžalovaný aj verbálne prejavil snahu o nahradenie škody poškodenej, ktoré skutočnosti neboli vyvrátené ani v ďalšom priebehu konania a vzhľadom k týmto okolnostiam navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v konečnom návrhu poukázal na to, čo povedal jeho obhajca a nechcel nič nové dodať.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezisťiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o výrok o vine, ktorým okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, uznal obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, tento nebol a ani nemohol byť napadnutý odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním.

Krajský súd preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o treste, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Prvostupňový súd sa síce zaoberal všetkými skutočnosťami dôležitými pre určenie druhu a výmery trestu, avšak tieto podľa krajského súdu nedostatočne a nesprávne zhodnotil, čo malo v konečnom dôsledku vplyv na nesprávne uloženie trestu. Okresný súd vzhľadom ako poľahčujúcu okolnosť aj to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. I/ Trestného zákona). Po preskúmaní všetkých okolností však krajský súd dospel k opačnému záveru ako súd prvého stupňa a teda skutočnosť, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, nepovažoval za poľahčujúcu okolnosť. Aby súd mohol považovať priznanie páchatel'a ako poľahčujúcu okolnosť, musí konanie páchatel'a svedčiť o jeho snahe po náprave a nemôže byť urobené len čisto formálne, pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. V tejto súvislosti aj prokurátorka správne poukázala na skutočnosť, že páchatel' sa ku skutku priznal až na hlavnom pojednávaní a počas celého prípravného konania spáchanie skutku popieral. Taktiež vyhlásenie obžalovaného o tom, že čin úprimne ľutuje, považuje odvolací súd za čisto formálne. Súď takéto vyhlásenie obžalovaného musí vyhodnotiť aj so zreteľom na jeho celkové správanie sa po čine. Ako už bolo uvedené, obžalovaný sa k skutku priznal až na hlavnom pojednávaní, pričom až do konania hlavného pojednávania jeho spáchanie popieral a teda jeho vyjadrenie o tom, že čin ľutuje, je potrebné považovať za čisto formálne. Tomuto záveru svedčí aj skutočnosť, že hoci bol čin spáchaný ešte v roku 2019, tak obžalovaný sa nijakým spôsobom nepokusil nahraďiť poškodenej ním spôsobenú škodu. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného je pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností vyrovnaný (1:1) a preto mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od šesť mesiacov až na tri roky, pričom súd druhého stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere dva roky a to najmä vzhľadom na osobu obžalovaného. Pri hodnotení osoby obžalovaného krajský súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že po spáchaní teraz prejednávanej prečinu bol obžalovaný rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len ŠTS), ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, uznaný za vinného zo spáchania tiež násilného trestného činu a bol mu uložený nepodmienečný trest

odňatia slobody. Súd druhého stupňa v tomto prípade však nemohol obžalovanému uložiť súhrnný trest, nakoľko obžalovaný prevzal trestný rozkaz v tejto trestnej veci skôr, ako bol vyhlásený rozsudok ŠTS. Krajský súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol už v nedávnej minulosti 6 krát súdne trestaný a to prevažne za násilné trestné činy a bol aj 3 krát postihnutý v priestupkovom konaní. Opakované porušovanie zákona svedčí o nezodpovednosti a nespoľahlivosti obžalovaného a preto existuje dôvodný predpoklad, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nevytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a práve uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Krajský súd taktiež poukazuje aj na to, že okresný súd dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania trestného činu a okolnosti prípadu. Predovšetkým mal vziať do úvahy, že obžalovaný spáchal trestný čin na chránenej osobe – tehotnej žene (§ 139 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona), ktorá bola v 20. týždni tehotenstva, pričom o tejto skutočnosti mal obžalovaný vedomosť a na to, že u obžalovaného nešlo o ojedinelé konanie násilnej povahy. Súd druhého stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to z dôvodu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona).

Krajský súd sa stotožnil s názorom prokurátorky a najmä s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a spôsob spáchania trestného činu je trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa neprimerane mierny a pre naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods.1 Trestného zákona z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie je nutné na obžalovaného vplývať nepodmieneným trestom odňatia slobody. Z uvedených dôvodov potom krajský súd ako je už uvedené vyššie z podnetu odvolania prokurátorky zrušil v napadnutom rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku celý výrok o uložení trestu odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, podľa § 364 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona obžalovanému A. B. pri nezmenenom výroku o vine uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného A. B. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.